

РЕШЕНИЕ

№ 24339

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3311** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Лумен Технолъджис България“ ЕООД, в качеството му на правоприемник на „К. Т. С. Г. - клон България“, клон на чуждестранен търговец /немското дружество К. Т. С. Г./, с ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221725001132- 091-001 / 20.10.2025 г., издаден от К. Г. М., Началник сектор, възложил ревизията и от И. Й. Л., Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С., В ЧАСТТА, потвърдена с Решение № 57 / 16.01.2026г., издадено от Е. С. П., директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., с който РА за дан.период м.11.2024г. до м. 02.2025г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 94 466,38 лв., и в резултат на това е отказан данък за възстановяване в размер на 44 449,36лв., който ДК е по доставки от доставчици, регистрирани по ЗДДС в страната, както и в размер на 50 038,53лв. по издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС за самоначисляване по чл. 82 от ЗДДС.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност на акта процесуална и материална –се моли да се отмени. Оспорват се съдържащите се в него констатации относно липсата на право на клона да ползва данъчен кредит по ЗДДС и определянето на ДДС за внасяне от дружеството в размер 44 449,36 лева. Подчертава се, че „К. Т. С. Г. - клон България“ е клон на немското дружество К. Т. С. Г., като на 08.05.2019г. е извършена доброволна ДДС регистрация на клона в България на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС, след което е било упражнявано право на ДК. Изяснява се, че на 23.01.2025г. между клона, като прехвърлител, и Дружеството, като приобретател, е сключен договор за прехвърляне на цялото търговско предприятие на клона, което прехвърляне е вписано в ТР 31.01 2025г., след което и в Търговския регистър на

19.02.2025г.. Твърди се, че в ревизията са допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в това, че не са събрани въз основа на служебното начало доказателства за относимите факти. Сочи се, че РА формално препраща към РД без да има собствени констатации. Твърди се, че използвания подход в РД и РА противоречи на системата на ДДС и по специално на принципа на легитимните правни очаквания, което означава да се съобразят до сега издаваните актове във връзка с признатото право на ДК на клона. На следващо място –се обосновава и материална незаконосъобразност. В тази връзка се подчертава, че не се приема извода, че клонът е декларира доставки по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС към принципала и не е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО, тъй като не извършва независима икономическа дейност, доколкото не носи сам икономическите рискове от упражняване на дейността на учредилото го предприятие. Така -като неправилен и непоследователен се определя извода на органите по приходите, че Клонът действа изцяло в полза на дружеството-майка, включително и от името на дружеството-майка по отношение на договорите с външни лица, поради което предоставените услуги към принципала, макар и възмездни, представляват вътрешен оборот на основание чл. 3, ал. 6 от ППЗДДС“. Твърди се, че е избирателно позоваването от ответника на практиката на СЕС напр. по дела С-318/11 и С-319/11, съгласно което клонът на търговско дружество не представлява постоянен обект на дружеството, от който да се осъществява независима икономическа дейност. За да обуслови правото си на ДК оспорващият се позовава на чл.169 буква (а) от Директива 2006/112/ ЕО, поради което условието за възникване на право на данъчен кредит е получените от данъчно задълженото лице стоки или услуги да се използват за извършването на доставки, които подлежат на облагане с ДДС (независимо дали облагането е в България или би било в България, ако мястото на доставка не беше в чужбина) и обратно, ако получените стоки/услуги се отнасят изцяло до освободени доставки или дейности извън обхвата на ДДС, данъчен кредит не се полага. Така се прави извода, че принципалът на Клона извършва облагаеми доставки по смисъла на член 169, буква (а) от Директива 2006/112/ЕО, което означава че за него като данъчно задължено лице възниква право на данъчен кредит, независимо дали извършените доставки са с място на изпълнение в България или извън нея. Подчертава се, че отсъствието на облагаема доставка между Клона и неговия принципал, които отношения се квалифицират като вътрешен оборот на основание чл. 3, ал. 6 от правилника - не означава автоматично, че Клонът няма право на приспадане на данъчен кредит за разходите, направени в полза на принципала, доколкото решаващ е въпросът как се употребяват тези разходи в рамките на икономическата дейност на данъчно задълженото лице (принципала). Ако чрез Клона се придобиват стоки и услуги, които после служат за извършването на облагаеми доставки от принципала, логиката на системата на ДДС предполага, че за Клона възниква право на данъчен кредит. Прави се позоваване на практиката на СЕС -решението по дело С-165/17 (М. Stanley), съгласно което клон, регистриран в една държава членка, има право да приспадне в тази държава ДДС за получени стоки и услуги, които са в пряка и непосредствена връзка с извършването на облагаеми сделки на неговата централа в друга държава членка, при условие че тези сделки биха дали право на приспадане, ако бяха извършени в държавата на клона (т. 39 от решението). Сочи се в този смисъл практика на ВАС -решение № 1911 от 21.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 4850/2022г., I о.,. Решение № 10729 от 7.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2059/2023г., VIII о., Решение № 11148 от 31.03.2025г. на АССГ по адм. д. № 7301/2024г.; Решение № 10753 от 3.11.2025 г. на ВАС по адм. д. № 5806/2025г. VIII о.. Прави се обосноваване на правото на ДК на клона и с оглед принципа за неустрашителност, че основната цел на правото на ДК е да гарантира, че бизнесът няма да бъде натоварен с крайното данъчно бреме за стоките и услугите, които използва за икономическата си дейност и ДДС следва да се „неутрализира“ по веригата за данъчно

задължените лица, така че тежестта да се понесе само от крайния потребител. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.И. като се моли да се признае правото на ДК. Поддържа се тезата, че спорът е правен касателно това има или не -клонът право на ДК. Претендират се разноски.

Ответникът чрез юрк.К. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Подчертава, че съдебната практика, на която се позовава - подкрепя тезата на органите по приходите, че след като дружеството няма в страната ни постоянен обект, не извършва облагаеми доставки и не може да ползва ДК. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 06.02.2026г. при връчване на решението на ответника на 26.01.2026г. –е в срок, от адресат на акта, засегнат от същия предвид постановления отказ, поради което е допустима. Не се оспорва решението на ответника в частта за оставянето на жалбата без разглеждане касателно данъчните периоди, за които няма корекции по декларираните резултати т.е. за данъчни периоди 03.2025г. и м.04.2025г..

По съществото на жалбата се установява следното от фактическа страна:

Производството е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221725001132-020-001/11.03.2025г., връчена на 07.04.2025г. по електронен път, издадена от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-404/27.05.2024г. на и.д. директор на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на „ЛУМЕН ТЕХНОЛЪДЖИС БЪЛГАРИЯ“ЕООД, в качеството на правоприемник на „К. ТЕХНОЛЪДЖИ С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“, ЕИК[ЕИК], за определяне на задълженията за ДДС за периодите от 01.11.2024г. до 31.01.2025г.. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221725001132-020- 002/12.06.2025г. в обхвата на ревизията са добавени и периодите от 01.02.2025г. до 30.04.2025г..С последващи ЗИЗВР №Р-22221725001132-020-003/16.06.2025г.,№Р-22221725001132-020-004/02.07.2025г., №Р-22221725001132-020-005/04.08.2025г. е продължен срока за приключване на ревизията до 05.09.2025г. Посочените заповеди са издадени от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221725001132-092-001/17.09.2025г., по отношение на който не е имало възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221725001132-091-001/20.10.2025г., издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 28.10.2025 г. по електронен път. Установени са задължения за ДДС за всеки от ревизираните периоди в размер на 0,00 лв., при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 44 449,36 лв. Не са установени задължения за лихви като разликата от 44 449,36лв. между установените и декларираните резултати са вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 94 466,38 лв. за периодите от м. 11.2024 г. до м. 02.2025 г. по покупни фактури и протоколи по чл. 117 от ЗДДС.

Посочено е, че „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е вписано в търговския регистър на Агенцията по вписванията на 12.03.2019г. като клон на COLT T. S. GmbH, Germany, VIN DEI 97498400. Считано от 19.02.2025г. „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е заличен т.е. преди заповедта за ревизия, поради което същата се е осъществила касателно правоприемника –„ЛУМЕН ТЕХНОЛЪДЖИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

Ревизията е предхождана от проверка във връзка с подадена от „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ справка-декларация за м.01.2025г. с деклариран ДДС за възстановяване по чл. 92, ал. 1, т. 4 от

ЗДДС в размер на 32 203,40лв. за периода от м. 11.2024 г. до м. 01.2025г. Със справка-декларация за м. 02.2025г. е деклариран ДДС за възстановяване в размер на 12 245,96лв. Общо декларираният от клона ДДС за възстановяване за периодите от м.11.2024г. до м. 02.2025г. е в размер на 44 449,36лв.

С протокол №P-22221725001132-П.-001/14.05.2025г. са присъединени представени при проверката издадени и получени фактури от м. 11.2024г. до м. 01.2025г., оборотни ведомости и писмени обяснения.

С връчено на правоприемника „ЛУМЕН ТЕХНОЛЪДЖИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице са изискани първични и вторични счетоводни, търговски и банкови документи, оборотни ведомости, придружаващи документи по осъществени ВОП и ВОД, справки и други. Исканите документи са представени.

С протокол №2063768/05.09.2025г. е документиран преглед на счетоводните документи в офис на „ЛУМЕН ТЕХНОЛЪДЖИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, в качеството на правоприемник на „К. ТЕХНОЛЪДЖИ С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“.

В писмени обяснения е посочено, че в България COLT T. S. GmbH управлява оборудване за пренос на интернет през оптична мрежа, като за целта е регистрирало клон. Оборудването е автоматично и не се нуждае от персонал, то е част от мрежовия пръстен на дружеството в Източна Европа и няма самостоятелно значение. За поддръжка на оборудването използва услугите на доставчици в България и от други държави-членки. Дружеството осигурява необходимите резервни части и компоненти, като централата префактурира тяхната стойност на клона в България. Дружеството издава приходни фактури към централата на определен период от време и не фактурира нищо на трети лица. То оперира чрез ДМА, които са разположени в различни дейта-сървиз центрове. Клонът се финансира изцяло със средства от централата. Задълженията на „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ се прихващат от частта на разпределения към него приходи.

По отношение на извършените доставки и начисления данък е констатирано, че за тях са декларирани единствено доставки по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС в размер на 218 068,74 лв. към принципала COLT T. S. GmbH Germany. В дневниците за продажби и покупки са включени и получени доставки по чл. 82 от ЗДДС в размер на 250 085,19 лв., по които с протокол по чл. 117 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 50 017,02лв. Получените придобивания са по фактури от COLT T. S. GmbH, TELENT GmbH, VIN DE815289026, MAZARS AUSTRIA GmbH, VIN ATU37400905 и са с предмет разходи за получени услуги по пренос на интернет.

Посочено е, че ползвания данъчен кредит е в размер на 44 427,85лв. и е формиран от декларирани доставки на услуги по колокация, интернет връзка, такси във връзка с пренос на интернет и др. получени от доставчици, регистрирани по ЗДДС в страната, както и в размер на 50 038,53 лв. по издадените протоколи по чл.117 от ЗДДС за самоначисляване по чл. 82 от ЗДДС.

Ревизиращите са формирали извод, че предоставените услуги от „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ на принципала COLT T. S. GmbH представлява вътрешен оборот по смисъла чл. 3, ал. 6 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДЦС/, поради което не следва да се третират като доставки на услуги по смисъла на ЗДДС. Клонът не притежава качество на данъчно задължено лице по смисъла на чл. 9 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност /Директива 2006/112/ЕО/ и не притежава собствен капитал. Съгласно цитираната разпоредба, данъчно задължено лице означава всяко лице, което извършва независима икономическа дейност на място, без значение от целите и резултатите на тази дейност. Клон, който не представлява различен от учредилото го дружество правен субект, не следва да бъде

считан за независимо от това дружество данъчнозадължено лице /ДЗЛ/. За да може ревизираното лице да се квалифицира като ДЗЛ по смисъла на Директивата за ДДС, в съответствие с чл. 9, параграф 1 от нея, то трябва да извърша независима икономическа дейност. В подкрепа на направения извод ревизиращите са се позовали на решения на Съда на Европейския съюз /СЕС/ по дела С-318/11 и С-319/11, както и решение от 08.01.2018г. на Върховния административен съд /ВАС/ по адм. д. №13801/2016г.. Посочено е, че е съобразена и разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, съгласно която мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателът е данъчно задължено лице, е мястото, където получателът е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателът е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

Ревизиращите са приели, че като клон на чуждестранен търговец, РЛ не е извършвало независима икономическа дейност самостоятелно по смисъла на чл. 3 от ЗДДС и по тази причина услугите по чл. 21 ал. 2 от ЗДДС се явяват с място на изпълнение Германия, където принципалът на клона е регистриран за целите на ДДС и осъществява облагаемите си доставки. Така е направен извода, че за РЛ не възниква основание за начисляване на ДДС за възникналите придобивания и за издаване на фактури и по чл. 86, ал. 3 от ЗДДС не се начислява данък при извършване на освободена доставка, освободено вътреобщностно придобиване, както и при доставка с място на изпълнение извън територията на страната. Изрично е визирано, че РЛ не е извършвало облагаеми доставки на територията на страната и цялата му дейност е била насочена към обслужване и подпомагане на дейността на дружеството-майка в Германия и структурните звена на групата поради което на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 94 466,38 лв. по фактури, изброени на стр. 9- 17 в РД.

След корекциите с РА е установен нулев резултат за всеки от ревизираните периоди, при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 44 449,36 лв.

При оспорването на РА по административен ред –изводите на ответника са идентични с тези на органите по приходите. С жалбата е направено позоваване на дружествения договор, че клонът има предмет на дейност изграждане и експлоатация на телекомуникационни мрежи и инфраструктура, както и предоставяне на телекомуникационни услуги от всякакъв вид, включително услуги, свързани с изграждането, поддръжката и експлоатацията на телекомуникационната мрежа на предприятията от групата COLT TELECOM вкл. е бил приложен документ за телекомуникационни услуги към М. И., от който е видно, че се отнася за миграция от едно към друго телекомуникационно трасе, като и двете са на територията на България и се обслужват от клона. Направено е било позоваване на лиценз по Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ и Закона за пощенските услуги /ЗПУ/, издаден на името на клона. Към жалбата е приложена справка-декларация на дружеството-майка за м. 07.2025г., според която са извършени доставки, облагаеми със стандартната ставка в Германия от 19% на стойност 16 448 169 евро, вътреобщностни доставки в размер на 370 823 евро, други необлагаеми продажби на стойност 52 222 евро, облагаеми доставки на доставчика-предприемач, за които получателът на услугата дължи данък в размер на 892 165 евро.

Жалбоподателят е твърдял въз основа на гореизложеното, че централата

/дружеството майка/ се явява регистрирано по ЗДДС. лице и доколкото извършва облагаеми доставки по чл.69, ал, 2 от закона, то за нея възниква право на приспадане на данъчен кредит, който се упражнява през ДДС номера на клона. Позицията се на решение на СЕС по дело C-165/17 (M. Stanley), съгласно което клон, регистриран в една държава - членка има право на приспадане на ДДС в тази държава-членка за получени стоки и услуги, които са в пряка и непосредствена връзка с извършването на облагаеми доставки от неговата централа в друга държава-членка, при условие че тези сделки биха дали право на приспадане, ако бяха извършени в държавата на клона. Наведено е твърдението, че при ВОП на стоки единствения правилен начин самоначисленият ДДС да бъде неутрализиран е чрез приспадане в справка-декларацията, подадена от клона и ако това не може да се реализира, то за дружеството няма алтернативен път за възстановяване на начисления данък.

Ответникът не е възприел направените възражения. Посочил е, че жалбоподателят не оспорва констатациите на органите по приходите, че цялостната дейност на клона е свързана с осъществяване на търговската дейност на принципала. Установено е, че цялата дейност на клона е насочена към обслужване на принципала.

Маркирано е, че правото на възстановяване на ДДС по отношение на всяко данъчно задължено лице, неустановено в държавата-членка по възстановяване, възниква при изпълнение на предпоставките визирани в чл. 3 от Директива 2008/9/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008г. за определяне на подробни правила за възстановяването на данъка върху добавената стойност, предвидено в Директива 2006/112/ЕО, на данъчнозадължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка /Директива 2008/9/ЕО/, а именно: по време на възстановяване не е имало държава членка по възстановяване мястото на стопанска дейност или постоянен обект, от който се осъществяват търговските сделки, или ако не е съществувало такова седалище или постоянен обект - местоживеенето или обичайното му пребиваване; и по време на периода на възстановяване не е доставяло стоки или услуги, за които се смята, че са доставени в държавата - членка по възстановяване.

Въз основа на изложеното –ответникът е приел, че претенцията на жалбоподателя-клон за признаване на право на приспадане на данъчен кредит за получени доставки е неоснователна. Позицията се е също на писмо, изх. №24-34-123-13-1 от 28.01.2014г., на изпълнителния директор на НАП, в случай че клонът не осъществява облагаеми доставки, освен услугите, предоставени по договора с дружеството-майка, и при условие че дружеството-майка е регистрирано за целите на ДДС в държавата - членка, в която е установено и използва получените доставки за извършване на облагаеми доставки с право на приспадане на данъчен кредит в държавата-членка по установяването, то за дружеството-майка би било налице

право на възстановяване за получени стоки и услуги по реда на Наредба №Н-9 от 16.12.2009г.

Визирал е, че според дефиницията на §1, т. 10 от ДР на ЗДДС „постоянен обект” е търговско представителство, клон, офис, ателие, завод, работилница /фабрика/, магазин, склад за търговия, сервиз, монтажен обект, строителна площадка, мина, кариера, сонда, петролен или газов кладенец, извор или други подобни, целящи извличане на природни ресурси, определено помещение /собствено, наето или ползвано на друго основание/ или друго място, чрез което едно лице извършва цялостно или частично икономическа дейност на територията на една страна. С оглед това е направен извода, че **за да бъде определен като постоянен, конкретен обект следва да отговаря на определени изисквания за минимална степен на постоянност, минимален размер на постоянна наличност на човешки и технически ресурси, необходими за целите на извършваните доставки, но и да извършва облагаеми доставки, част от независимата икономическа дейност на принципала.** В тази насока се е позовавал на практиката на СЕС - Решение от 23 март 2006г. по дело FCE Bank pis, C-210/04 и Решение от 25 октомври 2012 г. по съединени дела Daimler AG и Widex A/S, C-3 18/11 и C-3 19/11, изразът: „постоянен обект, от който се осъществяват търговските сделки”, съдържащ се в чл. 1 от *Осма Директива на Съвета от 6 Декември 1979 година за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху търговския оборот - режим на възстановяване на данък добавена стойност на данъчно задължени лица, които не са установени на територията на страната на сделката* /779/1072/ЕИО/, а понастоящем в член 3, б. „а” от Директива 2008/9/ЕО, трябва да се тълкува, че за чуждестранно данъчно задължено лице се счита лице, което няма постоянен обект, осъществяващ облагаеми сделки. Наличието на търговски операции в съответната държава-членка е определящ фактор за изключване на прилагането на Директива 2008/9/ЕО. Съдът е приел, че за целите на изключване на правото на възстановяване по реда на Директива 2008/9/ЕО, съответно Наредба №Н-9 от 16.12.2009г. трябва да са налице осъществени облагаеми доставки от постоянния обект в държавата-членка на възстановяване.

Така ответникът е посочил, че в конкретния случай „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ не е извършвало облагаеми доставки, т.е. не би могло да се счита, че притежава „постоянен обект“ на територията на страната. Според чл. 168, б. „а” от Директива 2006/112/ЕО, доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчно задължено лице, същото има правото в държава - членка, в която извършва тези сделки да приспадне следното от дължимия данък добавена стойност, който то е задължено да плати: а) дължимия или платен ДДС в тази държава - членка по отношение на доставката за него на стоки и услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друга данъчно задължено лице.

Текстът на чл. 9 от Директива 2006/112/ЕО предвижда, че „данъчно задължено лице” означава всяко лице, което извършва независима икономическа дейност на някое място, без значение от целите и резултатите от тази дейност.

Подчертано е, че клонът не извършва самостоятелна икономическа дейност. Съгласно чл. 2, §1 и чл. 9, §.1 на Директива 2006/112/ЕО едно лице, което не е самостоятелно, отделено от дружеството от което произлиза, установено в друга държава членка и на което предоставя услуга, не трябва да се счита за данъчно задължено лице.

Визирано е, че връзката /в хипотеза на кумулация/ между проявяване на активност на лицето при осъществяване на облагаеми сделки и понятието „постоянен обект“ е видна от разрешението, дадено в т. 5 от Решение на СЕС от 25 октомври 2012 г. по съединени дела C-318/11 и C-319/11 /Daimler AG (C-318/11) и Widex A/S (C-319/11) срещу Skatteverket/:

- при извършване от клона на облагаеми доставки на територията на страната /макар и частични/ този субект има право на приспадане на право на данъчен кредит за платения ДДС в тази страна.
- при неизвършване от клона на облагаеми доставки, то дружеството-майка има право на възстановяване на ДДС.
- извършените вътрешни операции между клона и дружеството-майка не подлежат на облагане с ДДС.

С оглед гореизложеното е констатирано, че за ревизираното лице липсва посоченото по-горе условие. Прието е от ответника за законосъобразен извода на органите по приходите, за наличие предпоставките на чл. 3, ал. 6 от ППЗДДС, съответно чл. 168, б. „а” от Директива 2006/112/ЕО, че РЛ няма право на данъчен кредит за извършените разходи на територията на страната. „К. Т. С. Г. - КЛОН БЪЛГАРИЯ“ не извършва независима икономическа дейност на територията на България, не представлява постоянен обект по смисъла на ЗДДС и не е данъчно задължено лице, в резултат на което няма право на възстановяване на ДДС във връзка с разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 3, ал. 6 от ППЗДДС. Същевременно принципалът, извършвайки независима икономическа дейност на територията на Германия има право на приспадане на ДДС в Р. България по реда на Наредба №Н-9/2009 г. Прието е, че за принципала възниква право на възстановяване за получени доставки на стоки или услуги по реда на Наредба №Н-9 от 16.12.2009г. за възстановяването на данъка върху добавената стойност на данъчно задължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка на ЕС. Дали принципала е реализирал това право е прието за ирелевантно, доколкото е подчертано, че ревизията е на клона. С оглед изложеното е от ответника е постановено потвърждаващото решение по отношение на РА.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО нови доказателства не са били събирани.

Констатирано е между страните, че спорът е правен – дали клонът има право да приспада ДДС в посочената хипотеза или възстановяването на данъка следва да се извърши на принципала съгласно Наредба № Н-9/16.12.2009г. за възстановяването на ДДС на данъчно задължени лица, неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка на Европейския съюз, издадена от МФ.

Следователно ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира следното:

На първо място РА е генераран като ел.документ, подписан с ел.подпис, за което са представени доказателства по делото на диск. Същият е акт на органа възложил ревизията и на органа извършил ревизията –съответно е подписан от К. Г. М., Началник сектор и от И. Й. Л., Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С.. Следователно касае се за валиден ИАА.

На второ мсто – в производството липсват процесуални нарушения вкл. съществени такива. Релевантните факти са установени безспорно и в действителност въпросът е правен. Не се споделят изначално визираните доводи в жалбата, че фактите не са изяснени. Няма различни твърдения от констатациите в РД и РА за дейността на клона в РБ.

Тези факти касаят констатациите, че клонът в РБ няма персонал, тъй като дейността е пренос на интернет през оптична мрежа и оборудването, което се извършва автоматично като част от мрежовия пръстен на дружеството в Източна Европа. Изяснено е, че това оборудване само се поддържа от доставчици в България и от други държави-членки, съответно когато има части и компоненти именно централата префактурира тяхната стойност на клона в България. Дружеството издава приходни фактури към централата на определен период от време и не фактурира нищо на трети лица. То оперира чрез ДМА, които са разположени в различни дейта-сървиз центрове. На последно място клонът се финансира изцяло със средства от централата. Следователно тези факти ясно очертават хипотезата, при която не е налице постоянен обект и се касае за вътрешни операции между клона и дружеството. На въпроса дали клона има право на ДК не може да се даде еднозначен отговор, а е според дейността и ситуирането на клона конкретно- какво и как извършва в страната ни, ползвал ли персонал, има ли собствена база. Конкретно се установи, че клонът няма подобна самостоятелност, която да му позволи да оперира с правото на данъчен кредит. Тези действия ще се извършват от клона, а дали са осъществени и как са завършили – е неотнормо за спора, както и неотнормо е дали на клона в РБ са издавани други документи в това число и лицензиите, на които оспорвацият се позовава. Също толкова ирелевантно е как е процедирано до сега. В действителност легитимните правни очаквания изискват да има еднакъв подход през годините по приложението на съответните материално-правни норми вкл. и по отношение на отделните субекти, но касателно всяка доставка се прави отделна преценка, за която стои

съответния ревизионен екип.

При изложените факти и съдът намира, че правилно е позоваването на чл. 3, ал. 6 ППЗДДС, че не е доставка на услуга доставката на услуга между лице, установено на територията на държава членка, и негови клонове или структурни звена, установени на територията на страната, и обратното, както и доставката на услуга между клонове или структурни звена, установени на територията на страната, и клонове или структурни звена в състава на същото лице, установени на територията на друга държава членка, в тези случаи е налице вътрешен оборот. Клонът макар са е сред измежду примерно изброените образувания, представляващи постоянен обект по смисъла на §. 1, т. 10 от ДР на ЗДДС, то конкретно липсва вторият признак - чрез този обект да се извършва цялостно или частично икономическа дейност на територията на страната, в който смисъл са и цитираните решения на СЕС. Безспорно настоящия клон не извършва никаква икономическа дейност именно и предвид предмета на принципа – пренос на интернет. В РБ има само сервиз и поддръжка, когато се наложи, зад които стои принципалата, а не клона. Ето защо се прави извода, че процесните доставки не са извършени от клона. Те касаят дейност от дейността на дружеството-майка /колокация, ентърнет връзка, такси във връзка с пренос на интернет/ и за ревизирания период задълженото лице декларира в дневниците за продажби само фактури с получател К. Т. СЪРВИЗ Г. – Германия т.е на принципала. Няма отделна, самостоятелна, икономическа дейност от страна на клона, извън пределите на дейността на дружеството-майка. Това е ката, защото цялостната дейност на клона в РБ е свързана с тази на дружеството-майка в Германия. Съдът споделя и извода на органите по приходите, че именно дружеството-майка има право на възстановяване на ДДС на основание на Директива 2008/9/ЕО на Съвета и по реда на Наредба Н-9 от 16.12.2009г. на МФ за възстановяването на ДДС на данъчно задължени лица, неустановени в държавата-членка по възстановяване, но установени в друга държава-членка на ЕС, защото макар да има клон в България, от този клон не се осъществяват самостоятелно търговски сделки, поради което той не е "постоянен обект" по смисъла на Директивата. Съдът изтъква този смисъл на тълкуването на Директивата и в съдебната практика на Съда на ЕС по преюдициални запитвания. /дело С-210/04 и съединени дела С-318/11 и С-319/11/.

След като РЛ като клон не представлява постоянен обект по смисъла на ЗДДС и не е данъчно задължено лице, то няма право на ДК и възстановяване на ДДС във връзка с разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 3, ал. 6 от ППЗДДС. Следователно – РА е законосъобразен, доколкото правилно е приложена посочената материално-правна норма.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Съответно трябва да се присъди юрк.възнаграждение по чл.7, ал.2, т.4 от Наредба 1/2004г. изчислено на 8 207,28лв. съобразно интереса или 4193,31 евро.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „Лумен Технолъджис България“ ЕООД, в качеството му на правоприменник на „К. Т. С. Г. - клон България”, клон на чуждестранен търговец /немското дружество К. Т. С. Г./, с ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22221725001132- 091-001 / 20.10.2025г., издаден от К. Г. М., Началник сектор, възложил ревизията и от И. Й. Л., Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-С., в частта, потвърдена с Решение № 57/16.01.2026г., издадено от Е. С. П., директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., с който РА за дан.период м.11.2024г. до м. 02.2025г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 94 466,38 лв., и в резултат на това е отказан данък за възстановяване в размер на 44 449,36лв., който ДК е по доставки от доставчици, регистрирани по ЗДДС в страната, както и в размер на 50 038,53лв. по издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС за самоначисляване по чл. 82 от ЗДДС.

ОСЪЖДА дружеството да заплати на НАП -4193,31евро юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС, депозирана в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

СЪДИЯ: